

XXIII. forfest 2012

Kroměříž, Olomouc, Zábřeh na Moravě, Hodonín, San Marino, 1. 6. – 1. 7.

Festival Forfest má za sebou více než dvacetiletou dráhu a patří k nejstarším událostem obnovené demokracie v České republice – desítky výstav, stovky koncertů, stovky nahrávacích hodin pro Český rozhlas a Českou televizi, spolupracoval za dobu svého trvání s mnoha klíčovými institucemi doma i v zahraničí.

Srdcem výstavních aktivit letošního, již XXIII. ročníku festivalu současného umění Forfest 2012 (viz At. č. 13/93, 19/96, 19/98, 22/03, 18/04, 21/05, 16-17/07, 14-15/10, 19/11) se stala výstava originálních liturgických rouch z dílen slovenských a českých umělců s názvem *Ars liturgica* v prostorách předsáli Sněmovního sálu Arcibiskupského zámku v Kroměříži (17. 6. – 24. 6.), která byla premiérou tohoto ojedinělého projektu. Jeho kurátorka Pavla Lazárková-Trizuljaková v obsáhlém průvodním textu s ambiciózním podtitulem *Autorský liturgický oděv v Čechách a na Slovensku po roce 1989* objektivně shrnula význam tohoto tématu pro sakrální i volné umění. Je třeba ocenit její pionýrské úsilí, které předbílá svoji dobu. Na výstavě se

představili: Marta Bošelová, Katarína Böhmová, Zuzana Boteková, Zuzana Branišová, Mária Fulková, Petra Graffe, Michaela Klimanová-Trizuljaková, Karina Rothensteinová Kolčáková, Pavla Lazárková Trizuljaková, Jana Zaujecová, Adam Souček.

Během čtrnáctidenního maratonu obsáhla dramaturgie festivalu přehledku umění ze 6 zemí Evropy, USA, Jižní Afriky a Japonska, vedle obvyklého koncertního bloku (15 koncertů s mezinárodní účastí) realizovala hudebně-vizuální experimentální happeningy (Hodonínská industriální filharmonie), přednášky expandující do oblasti vizuálního umění (Massimiliano Messieri – *Silence*, Elena Letňanová – *John Cage*), dialog volného umění se sakrálním světem (již zmíněná výstava *Ars Liturgica* versus hudební projekt *Musica Liturgica*), představila konceptuální tendence (Ása Boström – výstava protínající osu historických sálů Arcibiskupského zámku v Kroměříži, 1. 6. – 30. 6.), spojnice grafické tvorby s hudbou (Petr Štěpán – *Lepty*, Galerie U Artuše v Kromě-

říži, 20. 6. – 20. 7.), experimentální práce s fotografií (František Sysel – *Camera Obscura*, Galerie 77 v Kroměříži, 22. 6. – 30. 6.) a mou volnou malbu velkých formátů v exteriérech Zahradního ateliéru (Václav Vaculovič – *Inkantace*, 17. 6. – 24. 6.).

Stručně alespoň k některým bodům: Letmý pohled do autorských průvodních textů k výstavě švédské multimediální umělkyně Ása Boström (mozaiky, asambláže, sochařské a kombinované techniky...) prozrazuje evidentně konceptuální přístupy, které autorka domýšlí do nevyzkoušených poloh – možná by se dalo říci typických pro skandinávské prostředí – jde o mezní situace pomoci lidem v nouzi, autorka se angažuje ve feministickém hnutí, jako učitelka jógy pomáhá ženám, které se vzpamatovávají z šoku po znásilnění, jako religionistka se neváhá inspirovat kulturou vzdálených duchovních tradic – jako by se zde opětovně zhmotnily myšlenky Friedricha Heera o budoucí jednotě velkých světových náboženství. Nezvyklost zasazení instalace do barokních interiérů

zámku se stala do určité míry výzvou, již se autorka zhostila se ctí – navíc idea zapojit do výstavního projektu i procházející kordony turistů (texty se na měsíc staly součástí běžného průvodce) je sama o sobě užitečným návodem k přežití umění za zůstávajícího se dohledu neviditelné ruky trhu...

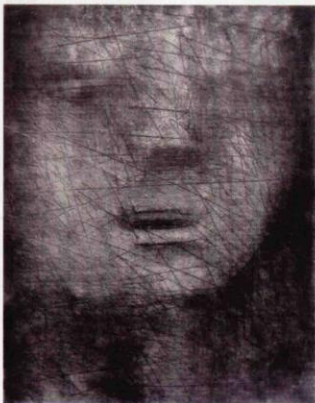
Mnohaletá experimentální práce s fotografií českého restaurátora a fotografa Františka Sysla začíná do procesu tvorby člověka a světlo jako duchovní poselství – míří k tomuto cíli překvapivě jednoduchými prostředky: portréty modelů i prostředí, ve kterém se pohybují, mají vždy zvláštní snovou atmosféru. Metodičnost, s níž trpělivě po léta komponuje jednotlivé záběry, se v průběhu času proměňuje vlastně v jediný vše zahrnující koncept. Pro festivalovou prezentaci v Galerii 77 autor připravil kolekci spojenou principem *camera obscura* a doprovázenou přednáškou v Muzeu Kroměřížska, kde představil i svůj další projekt *Symposia* pro mladé fotografy, který každoročně organizuje v Miloticích.

Tvorba sourozenecké dvojice Marka Trizuljaka a Michaely Klimanové Trizuljakové je charakteristická úsilím o jednotu, trpělivým skládáním oně složitě mozaiky doby do uceleného obrazu. Na festivalové výstavě (*Texty života*, kostel sv. Barbory v Zábřehu na Moravě, 7. 6. – 30. 6.) se setkaly především je-

řích trojrozměrné práce, které kreativně pracují s objemem – Markovy skleněné plastiky se vzpínají vzhůru a postupně během tvůrčího procesu ztrácejí svoji hmotnost. Dematerializace, odhmotnění, ztišení a pohled vzhůru jsou také poznávacím znamením prací s papírem Michaely – autorky dnes už významného projektu *Dopisy do nebe*, který se dočkal mimořádného ohlasu doma i v zahraničí (*newyorská Dvojčata*) a který se vyjádřil navýsost aktuálně k palčivým problémům současné globální společnosti. Petr Štěpán – člen *Umělecké besedy* a *CORPORA S*, která v rámci programu festivalu 93 vystavovala v Muzeu Kroměřížska, se vyprofiloval jako citlivý malíř zasahující hned do několika oborů: vedle objevných výtvarných technik a realizací především pro sakrální prostory se jeho zájem po léta obrací k oblasti hudby – múzičnost, duchovnost a smysl pro monumentální vyznění se tedy v jeho díle přirozeně pojí se subtilním sdělením, které nemá daleko k symbolické rovině. Pro veřejnost, která zná kontinuitu vývoje tohoto etablovaného autora, bylo možná překvapením, že v Kroměříži šlo o první, čisté grafickou výstavu tohoto absolutního grafického ateliéru Ladislava Čepeláka na AVU. Po letech převážně malířské tvorby se vrátil ke svému původnímu zaměření, které znovu objevuje s nebyvalou jistotou zhodnocení „produkty“ tvůrčího 25 let. Vystavený konvolut leptů (jde o osobitou modifikaci techniky tzv. měkkého krytu) preferuje klasickou úlohu černé barvy jako nositelky symbolických významů. Tvar redukovaný místy až na polohu znaku získává zvláštní naléhavost – lapidární podání figurální tvorby podtrhuje vždy celkovou vylehčenou, zduchovnělou atmosféru, ve které už nejde o konkrétní epický příběh, ale spíše o umocnění v převaze abstraktních (až múzických) pocitů. Zde by se snad hodila malá připomínka hudebně-vizuálních partitur, které Štěpán po dvě desetiletí přehodnocuje s očividně originálním přístupem, odehrávajícím se explicitně v abstraktní rovině na pomezí hudby a výtvarného umění. Na rozdíl od převážně racionálních přístupů 60. let však zde cítíme velký podíl intuice, neopomíjející estetické kvality díla...

Václav Vaculovič

Petr Štěpán, *Anděl noci*, 2011, lept, papír, 48,5 x 38 cm. Foto Forfest, Kroměříž (4x)

Michaela Klimanová, *Dopisy do nebe*, 2010, papír, lepenka, v. 218 cm

Ása Boström, *Ukryt*, 2012, asambláž, 40 x 11 x 9 cm

Jana Zaujecová, *Cervená kázule*, 2003, textil, kombinovaná technika. Foto Symon Kliman

SUMMARY

GHMP podporuje londýnské obchodníky s uměním, page 4 – Noemi Smolik: The Gallery City Prague Supports the London-Based Art Dealers (exhibition, Praha, GHMP – Dům U Kamenného zvonu / Gallery City Prague – Stone Bell House, 29. 6. – 23. 9.)

London is a fascinating melting pot of European and non-European cultures. The exhibition London Twelve is the third exhibition of contemporary British art presented at the Gallery City Prague (see At. Nos 9/89 and 12/04). Smolik finds symptomatic that Toby Clarke, who co-curated the exhibition with Olga Malá, is a co-owner of a commercial art gallery VIGO in London. This gallery deals in works by minor artists who imitate the famous ones such as Chris Ofili, the Tobias brothers and Michel Majerus. With the exception of four names, all participants in the London Twelve exhibition belong to the VIGO's portfolio. The set of exhibits consists mostly of paintings and sculptures. A number of participating female artists is very low, despite that the British scene is renowned of a marked number of women artists. Recycling the inheritance of Modernity is characteristic of most works on display. Smolik finds the only interesting piece a collage *Mein Kampf* by Steve Goddard; this work is

ar me (exhibition, Praha, DOX

correspond to the stereotype
nder. Those, who do not meet

paintings. The character of his works is in-between the Conceptual Art and Pop Art, in-between the art and the kitsch, in-between the realistic and abstract types. Hlavenka has examined the theme of nature since the 1990s. He depicts the hard and grotesque sides of wildlife with both exaggeration and understanding in his objects made of animals' bones, wood and plastic materials.

XXIII. forfest 2012, page 7 – Václav Vaculovič: XXIIIrd Forfest 2012 (international festival of contemporary arts with spiritual orientation, Olomouc, Kroměříž, Zábřeh na Moravě, Hodonín, San Marino, 1. 6. – 1. 7.)

Alongside with concerts, musical-visual experimental happenings and lectures, the 23rd edition of the Forfest festival included presentations of visual arts, for example the exhibitions of original liturgical vestments designed by Czech and Slovak artists, the Conceptual works by the multimedia artist Ása Boström, a series of etchings by Petr Štěpán, experimental photographs by František Sysel, large-scale paintings by Václav Vaculovič, and fascinating 3D works by Marek Trizuljak and Michaela Klimanová Trizuljaková.